

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή { 'Ετησ. Δρ. 4
'Εξωτ. " 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Δι' Συνδρομαί ἄρχονται τὴν 1 Δεβρίου ἢ τὴν 1 Ἰουνίου ἔ. ἔ.

ΔΕΠΤΑ 25

ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ. 19

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1921

ΑΘΗΝΑΙ, Ὁδὸς Νέης 11—Ἀριθ. τηλ. 9-97

ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Νέους εὐτυχεῖς Βασιλικούς Γάμους ἔχει ν' ἀναγράψῃ σήμερον ἡ «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» τοῦς Γά-

μοῦς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Βασιλικῶς Θρόνου τῆς Ρουμανίας Καρόλου μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τῆς

Πριγκηπίσσης Ἑλένης, τῆς πεφιλημένης θυγατρὸς τῶν Βασιλέων μας, εὐλογηθέντας ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ τὴν 28ην λήξαντος ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεοκλήτου μεθ' ὁλοκλήρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Παρ' αὐτοῖς ὁ Ρουμάνος Ἀρχιμανδρέιτης Φιλάρετος Ζεκό ἀναγινώσκει κατὰ τὴν ἱεροτελεσίαν ρουμανιστῶν τὸν Ἀπόστολον καὶ ἄλλας εὐχὰς. Ἐν τέλει ὁ Μητροπολίτης Θεοκλήτος προσφωνεῖ τοὺς νεονύμφους ὡς ἑξῆς :

« Ὑψηλότατε, Ὑψηλοτάτη,

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Μακαριώτατος Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Φώτιος καὶ οἱ παρόντες Ἀρχιερεῖς ἐκφράζουν ἐλικρινῆ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἱερᾷ ἐνώσει τῶν Ὑμετέρων Ὑψηλοτήτων καὶ ἐγκαρδίως εὐχονται, ἵνα ὁ Ὑψιστος ἐπιδαφιεύῃ Ὑμῖν τὴν θείαν χάριν καθ' ἅπαντα τὸν βίον.

Ἡ ἐγκαρδία ἡμῶν συμπάθεια πρὸς Ὑμᾶς, τὴν προσφιλεῖ βασιλοῦπαιδα, καὶ πρὸς Ὑμᾶς, Ὑψηλότατε τὸν προσφιλεῖ γαμβρὸν τῶν σεπτῶν ἡμῶν Βασιλέων, εὐδέποτε θέλει παύσει συνδέουσα τὰς Ὑμετέρας Ὑψηλοτήτας».

Κατὰ τὴν μετάβασιν τῆς γαμηλίου πομπῆς εἰς τὸν ναὸν ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ συνωθουμένου πλήθους καὶ τὰ ἐκδηλωθέντα αἰσθητήματα ἀφοσίωσης πρὸς τὴν ἀπερχομένην κόρην τοῦ λαοφιλήτου Βασιλέως δὲν περιγράφονται. Μόλις ἐπεφάνη ἡ Βασιλικὴ πομπή, τῆς ὁποίας προηγεῖτο ἕλη ἵππικος, ἀπρητίζετο δὲ ἀπὸ ἐπιτὰ ἀνακτορικῆς ἀμάξας, ἐφ' ὧν ἐπέβαινον οἱ Πρίγκηπες, ἡ Βασίλισσα τῆς Ρουμανίας μετὰ τοῦ Διαδόχου Καρόλου, ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλομήτορος Ὀλγας, καὶ ἐν τῇ ἀγρόῃ μεγάλῃ ἐπιχρῦσθ ἡ Βασίλισσα Σοφία μετὰ τῆς μελλονύμφου πριγκηπίσσης Ἑλένης, ἕλον τὸ πλῆθος ἐκστὰ εἰς φρενητιώδεις ἐπευφημίας, εὐχαὶ δὲ πανταχόθεν ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν τῶν παραθύρων, τῶν στεγῶν, τῶν πεζοδρόμιων καὶ τῶν διαφόρων παρόδων ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς μελλονύμφους. Ἐν συναχείᾳ τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων τῆς κατὰ τὴν προτεραίων τῶν γάμων γενομένης ἐν Ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς τοῦ Διαδοχικοῦ Ζεύγους τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν καὶ τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Μαρίαν τῆς Ρουμανίας, ἔσχε καὶ πάλιν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξῃ τὰ πρὸς τοὺς Βασιλεῖς του καὶ τοὺς περιστοιχοῦντας Αὐτοὺς Ὑψηλοτάτους Ἀδελφοὺς καὶ νεαροὺς βλαστοὺς αἰσθητήματα ἀφοσίωσης καὶ λατρείας.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰ Ἀνάκτορα τῆς Βασιλικῆς πομπῆς, τῆς ὁποίας ἤδη προηγεῖτο ἡ φέρουσα τοὺς νεονύμφους ἐπιχρῦστος ἀμαξα συρομένη ὑπὸ τει-

σάρων λευκῶν ἵππων, αἱ αὐταὶ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ ἐγκαρδιοὶ λαϊκαὶ εὐχαί, ἐπηκολούθησαν.

Μετὰ τὰς εὐχὰς τῶν Ὑψηλῶν συγγενῶν τῶν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις καὶ τῶν ἀδελικῶν τὰ δύο ζεύγη τῶν νεονύμφων ὁ Διάδοχος Γεώργιος μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης Ἑλισσάβετ καὶ ὁ Διάδοχος Κάρολος μετὰ τῆς Πριγκηπίσσης Ἑλένης ἐστάθησαν εἰς τὸ βῆθος τῆς μεγάλης αἰθούσης τῶν ὑποδοχῶν καὶ ἐδέχθησαν τὰς εὐχὰς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, τοῦ Προεδρείου τῆς Συνελεύσεως καὶ τῶν Πληρεξουσίων, τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιερέων, τῶν ἀρχηγῶν τῶν ξένων θρησκευμάτων τῶν λοιπῶν ἐπισήμων, ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν, Ἐν τέλει δὲ τῶν ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ἐν αἷς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ξένων στρατιωτικῶν ἀποστολῶν, καὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν.

ΜΟΙΡΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΦΟΡΕΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἡ τόσον εὐδοκίμως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη δράσασα μοῖρα τραυματιοφόρων Προσκόπων τῶν ὁμάδων Ἀθηναίων, ἀποτελουμένη ἐκ πτυχιούχων ἐπικούρων νοσοκόμων τοῦ Ἐρυθροῦ στουροῦ, ἀπεγυμνώθη τελείως διὰ τῆς προσκλήσεως ὑπὸ τὰ ἔπλα τῶν ἡλικιῶν, εἰς ἧς οἱ πρόσκοποι ἐκεῖνοι ἀνήκουν. Ἐκρίθη ἐπομένως ἀνάγκη νὰ ληφθῇ μέριμνα περὶ ἀνανεώσεως τῆς δυνάμεως αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο ἤρχισαν πρακτικαὶ ἀσκήσεις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διοικητοῦ τῆς μοίρας ταύτης κ. Μ. Μίνδλερ μεταφορᾶς τραυματικῶν μεταξὺ τῶν θηλωσάντων προσκόπων ἡλικίας ἔνω τῶν 16 ἐτῶν. Ἐκ τῆς ποσότητος τῶν ἀσκήσεων τούτων θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐκλογή τῶν δυναμένων νὰ παρακολουθήσωσι τὰ θεωρητικὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ θ' ἀρχίσωσι προσεχῶς, ἀναλαμβάνοντες τὴν διδασκαλίαν στρατιωτικοῦ ἱατροῦ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ ἐνταῦθα νοσοκομεῖα.

Ὁ θεσμὸς οὗτος τῶν τραυματιοφόρων προσκόπων, ὁ ἱδρυθεὶς πρωτοβουλία τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως, ἀπέδειξε καὶ κατὰ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐν εἰρήνῃ τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ, διὸ καὶ δι' ἐπανειλημμένων εὐαρεσκείων τῶν προϊσταμένων ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ συγχαρητηρίων διαφόρων ἀρχῶν ἐτιμήθη καὶ ἐν τῇ εἰρηνικῇ καταστάσει τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐπιτυχῶς ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν του.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΩΜ. ΕΔΔΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ.—Οί Πρόσκοποι τῶν ομάδων Ἀθηνῶν ἐπεδόθησαν καὶ ἐφέτος μετὰ πολλοῦ ζήλου εἰς τὸν καθαρισμόν τῶν περὶ τὴν πόλιν δασυλλίων ἀπὸ τῆς καταστρεπτικῆς κάμπης. Τὰ δασύλλια ταῦτα φυτευθέντα κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν προσκόπων τούτων κατὰ τὴν παιδικὴν ἢ ἡλικίαν καὶ ὑπὸ μεγαλειτέρων συναδέλφων των, ἐξεληθόντων πλέον τοῦ Σώματος καὶ μαχομένων ἤδη ἐν τῷ στρατεύματι κατὰ τῶν ἐθρῶν τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Θρησκείας, παρακολουθοῦνται μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπ' αὐτῶν. Ἡδὴ ἐκκαθαρίσθησαν περὶ τῆς 3ης καὶ 10ης ομάδος τελείως ἅπαντα τὰ δένδρα τὰ ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου καὶ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον. Ὡσαύτως ἐπετελέσθη πλήρως ὁ καθαρισμὸς τῶν πεύκων τῶν περὶ τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Παίδων, εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρονται καὶ αἱ περικυβήμεναι σχετικαὶ εἰκόνες, καὶ τοῦ Προσκοπικοῦ κτήματος Κηφισίας, δωρεᾶς Μπενάκη. Ἐπισπεύδεται ἤδη δραστηρίως ὁ καθαρισμὸς καὶ τῶν λοιπῶν πευκοκτύπων τύπων, οἱ ὅποιοι εὐτυχῶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο λόγῳ τῆς ἐπιχειρήσεως ψυχροῦ καιροῦ, δὲν προσεβλήθησαν ὡς κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἀνάγκη ὅμως, ὅπου καὶ πᾶς ἰδιοκτητῆς κήτου ἢ κτήματος μεγάλου πευκοκτύου ἐπιμεληθῆ, ἵνα ἀπαλάξῃ τὰ δένδρα του ἀπὸ τῶν καταστρεπτικῶν τούτων ἐντόμων ἐγκαίρως, ἵνα προληφθῇ ἢ περαιτέρω ἐξάπλωσις αὐτῶν. Πρὸς τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν προσκαλοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται δασικῶν ἐκτάσεων ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὴν ὄψιν τὴν Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης «Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως» ἅπτη δι' ἐγκυκλίου συνιστᾶ εἰς τοὺς περὶ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντας κοινοτικοὺς ἐπιτρόπους, διευθυντὰς ἐξοχικῶν ξενοδοχείων καὶ φιλοδένδρου, καθολοὺ πολιτας, ὅπως καταστρέψουν κατὰ τὸ δυνατόν τὰς κάμπης ταύτας.

Κατὰ μίαν τῶν ἐπιτομακτόνων τούτων ἐκδρομῶν ἡ 3η ὁμάς ἀνήλθεν εἰς τὸ κρῖν τὰ Προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως δασύλλιον, μετὰ τὴν ἀκρόασιν τῆς θείας λειτουργίας ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, διὰ τοῦ γνωστοῦ Ριζοκλάστου. Κατὰ τὴν διαδρομὴν αὐτῆν ὁ ἀρχηγὸς τῆς κ. Μιούλλερ διατηρῶν εἰς τὴν μνήμην του παλαιότερων χρόνων διδασκαλίαν τοῦ κλεινοῦ Ἀναδρομάρη κ. Δημ. Καμπούρογλου, ἐξηγήσας πρὸς τοὺς προσκόπους τὰ τῆς παλαιᾶς Ἀθηναϊκῆς συνοικίας ταύτης καὶ τῶν σωζομένων πολυαριθμῶν ἐν αὐτῇ ἐκκλησιῶν. Καὶ κατὰ πρῶτον ἐπέδειξεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ραγκαβῆ, ἣτις φύνεται κτισθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1100 μ. Χ. ὀχυραζέται δὲ ὑπὸ τῶν εἰδότην διὰ τὴν βυζαντινὰν βοήθειάν της. Μετ' αὐτὴν τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον, μικρὸν νοίκιον, σωζόμενον εὐτυχῶς ὑπὸ τὴν παλαιάν του μαρμάρην καὶ ὄψιν.

Ἐκείθεν διήλθον τοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ὁ ὅποιος κτισθεὶς κατὰ τοὺς πρώτους μετὰ Χριστὸν χρόνους ἐχρησίμευσεν μεταγενεστέρως ὡς μονὴ γυναικεία. Κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα περιήλθεν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰάσον καὶ παραμένει εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ.

Κατέληξαν εἶτα διὰ τῆς ὁδοῦ Θύλου εἰς τὴν ὑπερῶν του ναοῦ τοῦ Αἰόλου μεγάλην οἰκίαν Κλεάνθους, ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῆ τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν Πανεπιστήμιον. Καὶ περαιτέρω εὐλαβῶς ἀπεκαλύφθησαν πρὸ τοῦ μικροῦ Βυζαντινοῦ ἐκκλησιῶν τοῦ Σωτῆρος, ὅπου ἐτάφη ὁ γενναῖος ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαιστάσεως Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουτσος.

2ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ «ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ»

Ποῦτος θὰ γράψῃ τὸ ἀστείότερον διηγηματάκι

ΟΡΟΙ.—Βάσις τοῦ διηγήματος μία ἱστορία, εἰ δυνατόν προσκοπικὴ, ἀστεία.—ἔδω θὰ φανῇ ἢ ἐξυπνάδα σας!—ὄχι ὅμως σαχλή. Νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ

τὰς σελίδας τοῦ περιοδικοῦ μας. Νὰ μὴ εἶναι δημοσιευμένη ἄλλοῦ. Προθεσμία δρίζεται μέχρι τῆς 30 Μαΐου ἐ. ἔ. Δικαιοῦνται νὰ λάβωσι μέρος δωρεὰν μὲν οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ζωῆς τῶν Προσκόπων», ἀντὶ πεντηκονταλέπτου οἱ λοιποὶ πρόσκοποι καὶ ἀντὶ δραχμῆς οἱ μὴ πρόσκοποι.

ΒΡΑΒΕΙΑ.—Α'. Δημοσίευσις τοῦ ἔργου καὶ τῆς εἰκόνος τοῦ συγγραφέως. Β'. Δημοσίευσις τοῦ ἔργου καὶ βιβλία, κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος, ἀξίας 10 δραχμῶν. Γ'. Εὐφημὸς μνεῖα καὶ βιβλία ἀξίας δόραχμῶν 5. **Ἡ «Ζ. τ. Π.»**

Καθαρισμός τῶν πευκοδένδρων τοῦ Νοσοκομείου τῶν παιδῶν

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἐργασία ἀπολύτως τῆς καταστροφῆς τῆς πευκοφθόρου λάμπης δὲν παραμελοῦνται αἱ κατ' ἴδιον συγκεντρώσεις τῶν ομάδων καὶ μικροὶ ἐκδρομαὶ διδασκτικοί.

Πολὺ ἐπιτυχῆ, δὲ ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν παρελθόντος, ἐκτελεσθεῖσα τοιαύτη τῶν προσκόπων καὶ μαθητευομένων τῆς 3ης ομάδος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἐλαιώνας. Κατ' αὐτὴν ἐξε ἐτήσαν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ ἐπιτοπίως τὰ ἀπορῶντα τὰς διημέρους θέσεις καὶ παλαιὰ κτίρια τῆς πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας ἐποχῆς. Ἐγένετο δὲ ἰδιαίτερα ἐπίσκεψις καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότερον ἱεῶς ελαιάν τοῦ ἄλλοτε μεγάλου Ἀθηναίου Ἐλαιώνας, τὴν παρὰ τὰς ἐπὶ τοῦ Κηφισσοῦ γέφυρας τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου καὶ Ἀττικῆς, τῆς ὁποίας τὸν κορμὸν πέντε

Πρόσκοποι χειροπιασμένοι μόνις κατώρθωσαν νὰ περιβάλλουν. Ποσα ἄλλα τοιοῦτα δένδρα δὲν θὰ εἴχομεν εἰς τὸν ἄλλοτε εὐκλεῆ Ἐλαιώνα, τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ τῆς φυτεύσεως ἐπιδίδεται εἰς τὸν Πεισίστρατον, διταγῆ τοῦ ὁποίου ἐφυτεύθη ἡ Ἀττικὴ ὁλόκληρος μὲ ἐλαιόδένδρα, ἐκ τῆς συστηματικῆς ἀποκοπῆ αὐτῶν δὲν τὰ ἐντικαθίστα μὲ ἀμπελοφυτεῖς καὶ λαχανοκήπους!

ΚΑ-Ι ΡΟΝ — Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς ἐπανερχόμενος εἰς Ἰνδιῶν ὁ ἐπίτιμος ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος στρατηγὸς Sir Baden Powell θέλει διέλθει ἐκ Κέρου. Ἐπι τῆ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρασκευάζονται ἐν αἱ Κ. Ἐ. ὁμάδες προσκόπων ἀγγλικαί, ἑλληνικαί, ἰταλικαί, αἰγυπτιακαί, ἀρμενικαί, γαλλικαί καὶ ἰσραηλιτικαί πρὸς ὑπόδοξίν του, μεθ' ἧν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ.

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΦΟΡΕΩΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν μαθημάτων τῶν τραυματιοφορέων προσκόπων ἀρχόμεθα τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ «Ζωῇ τῶν Προσκόπων» σειρᾶς σχετικῶν μαθημάτων ἐρασιζόμενοι ταῦτα ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν δημοσιευθέντος τὸ 1914 ἐγχαλπίου.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙΣ ΑΝΑΤΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Περὶ τοῦ ἀνθρώπινου σώματος

Εἰς τί διαιρεῖται τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου;
Εἰς κεφαλὴν, κορμὸν, ἄνω καὶ κάτω ἄκρα.

Τί διακρίνομεν εἰς τὴν κεφαλὴν;

Τὸ κρανίον ἢ τριγωντὸν μέρος αὐτῆς, καὶ τὸ πρόσωπον.

Ἀπὸ τί ἀποτελεῖται τὸ κρανίον;

Ἀπὸ τὰ πλατέα ὀστέα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι κοιλότητα ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχει ὁ ἐγκέφαλος.

Ποίας χώρας διακρίνομεν εἰς τὸ κρανίον;

Ἐμπροσθεν τὴν μετωπιαίαν, ὀπισθεν τὴν ἰνιακὴν καὶ εἰς τὰ πλάγια τὰς κροταφικὰς χώρας, ἀμέσως δὲ ἄνωθεν τούτων τὰς βρεγματικὰς χώρας.

Τὸ προσκοπικὸν πρόγευμα μετὰ τὴν ἐργασίαν

ἔκταν και ἀριστεράν, αἵτινες πρὸς τὰ ἄνω συναντῶνται εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ κρανίου.

Τι διακρίνομεν εἰς τὸ πρόσωπον;

1) Τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς, οἱ ὁποιοὶ εὐρίσκονται ἐντὸς τῶν ὀφθαλμικῶν κογχῶν.

2) Τὴν ρίνα, μετὰ τῶν δύο ρινικῶν κοιλοτήτων.

3) Τὸ ἄνω και κάτω χεῖλος.

4) Τὸ στόμα μετὰ τῆς κοιλοτήτος αὐτοῦ, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχουν ἡ ἄνω και κάτω σιαγῶν μετὰ τῶν ὀδόντων και ἡ γλῶσσα.

5) Τὰς παρειάς, και

6) Εἰς τὰ δύο πλάγια τὰ ὦτα μετὰ τῶν ἐξωτερικῶν ἀκουστικῶν πόρων.

Εἰς τί διαιρεῖται ὁ κορμῖος;

Εἰς τὸν λαιμόν, εἰς τὸν θώρακα, εἰς τὴν κοιλίαν, και εἰς τὴν λεκάνην.

Πῶς ὀνομάζεται τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ κορμοῦ;
Ράχις.

Ἀπὸ ποῖα ὀστέα ἀποτελεῖται ὁ σκελετὸς τοῦ κορμοῦ;

1) Ἀπὸ τὴν σπονδυλικὴν στήλην, ὀπισθεν.

2) Ἀπὸ τὸ στέρνον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἔμπροσθεν και εἰς τὸ μέσον.

3) Εἰς τὰ πλάγια ἀπὸ τὰ 12 ζεύγη τῶν πλευρῶν, και 4) Ἀπὸ τὰ ὀστέα τῆς λεκάνης.

Ἀπὸ τί ἀποτελεῖται ἡ σπονδυλικὴ στήλη;

Ἀπὸ βραχεὰ ὀστέα, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται σπόνδυλοι και φέρουσιν εἰς τὸ μέσον ὀπὴν κείμενα δὲ τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἀποτελοῦσιν ὀστέινον σωλήνα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ὁ νωτιαῖος μυελός.

Εἰς πόσα μέρη διαιρεῖται ἡ σπονδυλικὴ στήλη;

Εἰς ἀρχικὸν μέρος, ἀποτελούμενον ἐξ 7 σπονδύ-

λων, εἰς θωρακικόν, ἀποτελούμενον ἐκ 12 σπονδύλων, μετὰ τῶν ὁποίων συνδέονται αἱ πλευραί, εἰς ὀσφυϊκόν, ἀποτελούμενον ἐκ 5 σπονδύλων, εἰς τὸ ἑρὸν ὀστέον και εἰς τὸν κόκκυγα.

Ποῖος χώρος διακρίνομεν εἰς τὸν λαιμόν;

Ἐμπροσθεν τὸν τράχηλον και ὀπισθεν τὸν ἀρχένα.

Ποῖα ὄργανα ὑπάρχουσιν εἰς τὸν λαιμόν;

1) Ἐμπροσθεν και εἰς τὸ μέσον ὁ λάρυγγς μετὰ τῆς τραχείας και ὁ φάρυγγς.

2) Εἰς τὰ πλάγια αἱ μεγάλαι ἀρτηριαὶ και αἱ φλέβες τοῦ λαιμοῦ (καρωτίδες και σφαγιτίδες).

3) Ὄπισθεν τοῦ λάρυγγος ὁ οἰσοφάγος.

4) Ὄπισθεν αὐτοῦ τὸ ἀρχενικὸν μέρος τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

Τί εἶναι ὁ οἰσοφάγος και εἰς τί χρησιμεύει;

Εἶναι μυώδης ἐλαστικὸς σωλήν, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν τροφῶν ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς τὸν στόμαχον.

Ἀπὸ τί ἀποτελεῖται ὁ θώραξ;

Ἀπὸ τὸ θωρακικὸν μέρος τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἀπὸ τὸ στέρνον και ἀπὸ τὰς πλευράς. Πάντα ταῦτα ἐνούμενα πρὸς ἄλληλα και καλυπτόμενα ἀπὸ μῦς, λίπος και δέρμα, σχηματίζουσι τὴν θωρακικὴν κοιλοτήτα.

Ποῖα ὄργανα ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῆς κοιλοτήτος τοῦ θώρακος;

Οἱ δύο πνεύμονες, δεξιὸς και ἀριστερός, και μεταξὺ αὐτῶν και πρὸς τὴν ἀριστερὰ ἡ καρδία, τῆς ὁποίας τοὺς παλμοὺς αἰσθανόμεθα πρὸς τὰ κάτω και ἔσω τῆς θηλής τοῦ ἀριστεροῦ μαστοῦ.

Εἰς τί χρησιμεύουν οἱ πνεύμονες ;

Εἰς τὴν ἀναπνοήν.

Πόσας φορὰς γίνεται ἡ ἀναπνοὴ εἰς τὸ λεπτόν ;
16—18 φορὰς.

Πῶς χωρίζεται ἡ κοιλότης τοῦ θώρακος ἀπὸ τὴν κοιλίαν ;

Διὰ τοῦ διαφράγματος, ὃ ὅποιος εἶναι λεπτὸς καὶ πλατὺς μῦς, καὶ χρησιμεύει διὰ τὴν ἀναπνοήν.

Πόσα ὄργανα ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῆς κοιλότητος τῆς κοιλίας ;

Κατὰ τὸ ἐπιγάστριον καὶ εἰς τὸ μέσον ὃ στόμαχος, δεξιὰ τὸ ἥπαρ, ἀριστερὰ ὃ σπλήν. Ὅπισθεν καὶ εἰς τὰ πλάγια τοῦ ἐσφυϊκοῦ μέρους τῆς σπονδυλικῆς στήλης εὐρίσκονται οἱ δύο νεφροί. Ὁ ἄλλος χώρος καταλαμβάνεται ἀπὸ τὰ ἔντερα.

Μὲ τί συνδέεται ὁ στόμαχος ;

Πρὸς τὰ ἄνω συνδέεται μὲ τὸν οἰσοφάγον, πρὸς τὰ κάτω μὲ τὰ ἔντερα.

Εἰς τί χρησιμεύουν ὁ στόμαχος καὶ τὰ ἔντερα ;

Εἰς τὴν πέψιν τῆς τροφῆς.

Πῶς προετοιμάζεται ἡ τροφή διὰ τὴν πέψιν ;

Κόπτεται μὲ τοὺς ὀδόντας καὶ ἀναμιγνύεται μὲ τὸν σίελον.

Εἰς τί χρησιμεύει τὸ ἥπαρ ;

Διὰ τὴν παράγγη τὴν χολήν, ἣ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν πέψιν.

Εἰς τί χρησιμεύουν οἱ νεφροί ;

Ὡς καθαριστήριον τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τῆς πικρῆς γωγῆς τοῦ οὔρου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξέρχονται τὰ περιττωματικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἀπὸ τί ἀποτελεῖται ἡ λεκάνη ;

Ἀπὸ τὸ ἱερὸν ὄστον, τὸν κόκκυγα καὶ τὰ λαγόνια ὄστα, τὰ ὅποια ἐνούμενα ἀποτελοῦσι κοιλότητα συνεχομένην μετὰ τῆς κοιλότητος τῆς κοιλίας.

Ποῖα ὄργανα ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῆς λεκάνης ;

Ἡ οὐροδόχος κύστις ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ταύτης τὸ ἀπηυθυσμένον τὸ ὄρθον ἔντερον, ὅπερ εἶναι τὸ τέλος τῶν ἐντέρων.

Πῶς συνδέονται τὰ ἄνω ἄκρα πρὸς τὸν κορμόν ;

Διὰ τῆς ἀρθρώσεως τοῦ ὤμου, ἣμεις ἀποτελεῖται ἐκ δύο ὀστέων, τῆς κλειδοῦς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὀμοπλάτης πρὸς τὰ ὀπισθεν.

Ἐκ πόσων μερῶν ἀποτελοῦνται τὰ ἄνω ἄκρα ;

Ἐκ τριῶν: τοῦ βραχίονος τοῦ ἀντιβραχίου καὶ τῆς ἄκρας χειρός.

Ἐκ πόσων ὀστέων ἀποτελεῖται ὁ βραχίον ;

Ἐκ δύο, τῆς κερκίδος πρὸς τὰ ἐξώθεν ἢ πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀντίχειρος καὶ τῆς ὠλένης πρὸς τὰ ἔσω ἢ πρὸς τὸ μέρος τοῦ μικροῦ δακτύλου.

Πῶς ἐνοῦται τὸ ἀντιβράχιον μετὰ τοῦ βραχίονος ;

Διὰ τῆς κατ' ἀγκῶνα ἀρθρώσεως.

Ἀπὸ τί ἀποτελεῖται ἡ ἄκρα χεῖρ ;

Ἀπὸ πολλὰ μικρὰ ὄστα καὶ ἐνοῦται μετὰ τοῦ ἀντιβραχίου διὰ τῆς πηχουκαρπικῆς ἀρθρώσεως.

Ἐκ πόσων μερῶν εἰδικώτερον ἀποτελεῖται ἡ ὠκρά χεῖρ ;

Ἐκ τοῦ καρποῦ, δι' οὗ ἐνοῦται αὕτη μετὰ τοῦ ἀντιβραχίου, ἐκ τοῦ μετακαρπίου, τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ὁποίου καλεῖται παλάμη, καὶ ἐκ τῶν πέντε δακτύλων.

Πῶς ὀνομάζονται οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός ;

Ὁ πρῶτος καλεῖται μέγας ἢ ἀντίχειρ, ὁ δεῦτερος λιχανὸς ἢ δείκτης, ὁ τρίτος μέσος, ὁ τέταρτος παράμεσος καὶ ὁ πέμπτος μικρὸς ἢ ὀπίτης.

Πῶς συνδέονται τὰ κάτω ἄκρα μετὰ τοῦ κορμοῦ ;

Διὰ τῆς κατ' ἰσχίον ἀρθρώσεως.

Ἐκ πόσων μερῶν ἀποτελοῦνται τὰ κάτω ἄκρα ;

Ἐκ τοῦ μηροῦ, τῆς κνήμης καὶ τοῦ ἄκρου ποδός.

Ἐκ πόσων ὀστέων ἀποτελεῖται ὁ μηρός ;

Ἐξ ἑνὸς ὄστου, τοῦ μηριαίου.

Ἐκ πόσων ὀστέων ἀποτελεῖται ἡ κνήμη ;

Ἐκ δύο ὀστέων, τῆς κνήμης πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ τῆς περόνης πρὸς τὰ ἔξω καὶ ὀπισθεν ἐνοῦται δὲ μετὰ τοῦ μηροῦ διὰ τῆς κατὰ τὸ γόνυ ἀρθρώσεως.

Τί παρατηροῦμεν εἰς τὸ γόνυ ;

Τὴν ἐπιγονατίδα (εὐκίνητον ὑποστράγγυλον ὄστον) ἔμπροσθεν δὲ καὶ ὀπισθεν κοιλότητα τὴν ἰγνυῖκτὴν καλοῦμένην.

Ἀπὸ τί ἀποτελεῖται ὁ ποῦς ;

Ἀπὸ πολλὰ ὄστα καὶ συνδέεται μετὰ τῆς κνήμης διὰ τῆς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως.

Τί διακρίνομεν εἰδικώτερον εἰς τὸν πόδα ;

Πρὸς τὰ ἄνω τὴν ῥάχιν τοῦ ποδός, πρὸς τὰ κάτω τὸ πέλμα, ὀπισθεν τὴν πτέρναν καὶ ἔμπροσθεν τοὺς πέντε δακτύλους.

Ἀπὸ ποῦα συστατικὰ ἀπαρτίζεται τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ;

1) Ἀπὸ στερεὰ συστατικὰ (ὄστα, χόνδρους, ὀδόντας).

2) Ἀπὸ μαλακὰ (δέρμα, συνδετικὸν ἰστόν, λίπος, μῦς, αἰμοφόρα ἀγγεῖα, νεῦρα καὶ σπλάχνα) καὶ

3) ἀπὸ ὑγρὰ συστατικὰ (αἷμα λέμφος).

Εἰς τί χρησιμεύουσι τὰ ὄστα ;

Τὰ ὄστα ἀποτελοῦν τὸν σκελετὸν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ χρησιμεύουν ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς πρόσφυσιν καὶ στήριγμα τῶν μαλακῶν μερῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου σχηματίζουσι κοιλότητας, (κοιλότης τοῦ κρανίου, τοῦ θώρακος, τῆς κοιλίας καὶ λεκάνης), πρὸς ἐξέλιξιν τῶν ἐντὸς αὐτῶν εὐρισκομένων σπουδαίων ὀργάνων τοῦ σώματος.

Πόσα εἶδη ὀστέων ὑπάρχουσι ;

1) Μακρὰ ὄστα (π.χ. ὄστα τῶν ἄκρων).

2) Πλατέα (π.χ. ὄστα τοῦ κρανίου καὶ τῆς λεκάνης) καὶ

3) Βραχέα ὄστα (π.χ. σπόνδυλοι, ὄστα τοῦ καρποῦ καὶ τοῦ ταρσοῦ).

Τί είναι οί χόνδροι ;

Είναι ελαστικάί μάζαι, αί όποιαί ύπάρχουν εις τά άκρα τών όστων και χρησιμεύουσιν εις τήν αύξησιν τής ευκινησίας αυτών.

Τί είναι άρθρώσεις ;

Η κινητή ένωσις τών υπό χόνδρου περιβαλλόμενων άκρων δύο ή περισσοτέρων όστων.

Από τί αποτελούνται αί άρθρώσεις ;

1) Από στερεάν ένώδη θήκην ήτοι τόν άρθρικόν σάκκαον ;

2) από τόν άρθρικόν υγρόν έντός τής κοιλότητος αυτού.

3) από τās άρθρικās επιφανείας τών όστων και

4) από ελαστικούς συνδέσμους.

Τί είναι τόν δέρμα ;

Είναι ελαστικόν περικάλυμμα, τόν όποιον

1) προφυλάσσει όλον τόν σώμα,

2) χρησιμεύει ως αισθητήριον τής άφης και

3) απέκκρίνει διαφόρους ουσίας επιβλαβείς εις τόν οργανισμόν. Κατά τās φυσιολογικές όπας τού σώματος (στόμα, ρίς, άπειθυσμένον κτλ.) ύπάρχει ως συνέχεια τού δέρματος ο βλεννογόμος.

Τί είναι ο συνδετικός ιστός ;

Είναι μία ουσία άλλοθ μόν . αλαρά, άλλοθ δέ στερεά, ή όποια περιβάλλει έκαστον συστατικόν τού σώματος και ένώνει αυτά προς έν άλλο.

Τί είναι τόν λίπος ;

Είναι μία όχρόλευκος και κιτρινωπή μάζα, ή όποια χρησιμεύει ως ύπόστρωμα τού σώματος και ως αποταμιευτικόν θρεπτικόν υλικόν.

(Ακολουθεϊ)

ΚΡΥΑΔΕΣ

Η μαμά έρωτά τόν παιδί της, πού είναι πρόσκοπος.

— Έκαμες, παιδί μου, τήν καλήν σου προάξιν σήμερα ;...

— Πώς, μαμά !... Έχασα τόν αντικλειδι τού μπουφέ με τόν γλυκό !...

Χ. Ζώνης

Πρόσκοπος 10ης Ο.Α.

EDUARD STREETER

Ο ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ

“ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ,”

— Συγγνώμην, ειπεν ο νεανίας με πολλήν ευγένειαν, θά είχατε τήν καλωσύνην νά μου δώσετε μίαν πληροφορίαν, έπειδή μου συνέβη κάποιον άτύχημα ήθελα νά ήξεύρω ποίον μέρος είναι πλησιέστερον τόν Τάουαρ ή τόν Τέμπεστ, διότι έπεσα και πονώ, ώστε αισθάνομαι ότι δέν άντέχω νά υπάγω μακράν.

Η Αίμιλία τόν εκύτταξε με περιφρόνησιν και ένθυμηθείσα αίφνης όσα τής είχεν ειπει ή κ. Γκρίβαντ τόν ήρώτησε με περιέργειαν :

Και τί θέλετε εις τόν Τάουαρ ;

Ο νεαρός Πρόσκοπος έσήκωσεν άργά τόν κεφάλι του και έκπληκτος διά τήν έρώτησιν προσήλωσε τά γαλανά μάτια του εις τήν νεαράν κόρην πού ήναγκάσθη νά κατεβάσῃ τά ιδικά της και έσπευσε νά προσθέσῃ πολύ στενοχωρημένη :

— Σας έρωτώ ξεύρετε, διότι είναι ιδικόν μας τόν Τάουαρ, είναι ή έπαυλις μας, όπου μένω με τόν Πατέρα μου, λοιπόν είναι πολύ φυσικόν νά...

Αλήθεια! άνέκραξεν ο νεανίας. Μά τότε είσθε ή Δις Μπιούτ ; τί τύχη ! ονομάζομαι και έγώ Μπιούτ

καί εἶμαι ἐξάδελφός σας.

Κεραυνός ἂν ἐπιπτε δὲν θὰ ἐπροξένοι τοιαύτην ἐν-
τύπωσιν εἰς τὴν Αἰμιλίαν. Βεβαίως ἐπερίμενον ἔτι
ὁ ἐξάδελφός της θὰ ἦτο πτωχός, ἀλλὰ νὰ τὸν βλέ-
πη μὲ κουρελιασμένα παντελόνι αὐτὸ ὑπερέβαινε τὰ
ὄρια.

Σεῖς! ἐξάδελφός μου! ἀνέκραξε καὶ τὸν κύτταξε
περιφρονητικὰ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

—Δὲν φαίνεσθε ἐνθουσιασμένη δι' αὐτό, εἶπεν ὁ
νεανίας μ' ἕνα ἀργυρόχρυσό γέλοιο καὶ χωρὶς νὰ φαί-
νεταί διόλου θυμωμένος ἀπὸ τὸ περιφρονητικὸν
ὄφρος τῆς νεαρᾶς κόρης, εὗρισκετε βέβαια, ὅτι δὲν
εἶμαι ἀρκετὰ εὐπαρουσίαστος... ἀλλὰ ἔταν μὲ γνω-
ρίσετε καλλίτερα θὰ ἴδῃνε ὅτι δὲν εἶμαι καὶ τόσο
κακὸς ὅσον φαίνομαι ἴσως αὐτὴν τὴν στιγμήν.

Εἶσθε βέβαια ὁ Αἰμίλιος, διὰ τὸν ὅποιον μοῦ ὤμι-
λησε πρὸ ὀλίγου ἡ κ. Γκριβαντ,

—Μάλιστα, ἐξαδέλφη μου, καὶ ἀφοῦ εἶχα τὴν τύ-
χην νὰ σᾶς συναντήσω θὰ συνεχίσω πλέον ἀνέτως
τὸ ταξείδιόν μου.

—Εἶσθε διατεθειμένος νὰ ἐλθετε εἰς τὸ Τάσκαρ;

—Ἀλλὰ βεβαίως καὶ ἐλπίζω νὰ μὴ σᾶς προ-
ξενῶ τόσο φόβον...

—Ὅχι ἀλλὰ, εἶχα ἀκούσῃ ὅτι ἦσθε προσκεκλη-
μένος εἰς τῆς κ. Γκριβαντ...

Ναὶ αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια, ἀλλὰ δὲν ἤμπορῶ νὰ
παρασιασθῶ σπῆτι τὰς μὲ αὐτὰ τὰ χάγια καλεῖται
ἀφοῦ εἶχα τὴν τύχην νὰ σᾶς συναντήσω γιατί νὰ μὴ
ἐπωφεληθῶ τῆς εὐκαιρίας νὰ γνωρίσω τὴν ἐξαδέλ-
φην μου, ἡ ὅποια δὲν φαίνεται καὶ ἐνθουσιασμένη.

Ὁ νεαρὸς Πρόσκοπος ὠμίλει μὲ τὸν φρυσικώτερον
τόνον φωνῆς καὶ μὲ ἕνα ὄφρος ἀρκετὰ εὐθυμον καὶ
εὐλικρινές.

Ἡ Αἰμιλία ἦτο πολὺ στενοχωρημένη καὶ κατὰ
περισσότερον λόγον ἐπειδὴ προσεβάλετο ἡ ὑπερηφά-
νειά της, διότι ἤκουαν οἱ ὑπηρεταί, ὅτι ὁ κουρελια-
σμένος αὐτὸς Πρόσκοπος ἦτο ἐξάδελφός της, ἀλλὰ
ἠναγκάσθη νὰ ὑπακούσῃ καὶ ἐνευσεν εἰς τοὺς ἀνθρώ-
πους της νὰ βοηθήσουν τὸν Αἰμίλιον νὰ τοποθετήσῃ
τὸ πατόλατόν του ἐπὶ τῆς ἀμάξης, καὶ πρὸς μεγάλην
τησθουσαρέσκειαν ἔστρεψε νὰ τὸν ἴδῃ καὶ ἡμενον παρὰ
τὸ πλευρὸν της.

Ἡ ἄμαξα ἐξεκίνησε καὶ ὁ νεαρὸς Πρόσκοπος ποῦ
ἠνεύχεται μὲ θαυμαστὴν γενναϊότητα καὶ ὑπομονὴν
τοὺς πόνους προσεπάθησε νὰ γίνῃ φίλος μὲ τὴν νεα-
ρὰν κόρην.

—Γιὰ φαντασθῆτε, εἶπεν, νὰ εὗρεθῇ εἰς τὸν δρό-
μον ἕνας Πρόσκοπος, ποῦ ἔπαθε ἕνα ἀτύχημα, νὰ
περᾶτε αὐτὴν τὴν στιγμήν ἐσεῖς καὶ νὰ τὴν νὰ
εὐρεθῶμε συγγενεῖς.

—Πράγματι δὲν τὸ ἐπερίμενα ποτέ!

—Τὴ ἀτυχία νὰ γνωρισθῶμε ὑπὸ τοιαύτας συνθη-
κας. Θὰ μὲ ἐκλαμβάνετε βέβαια διὰ πολὺ ἀδέξια
Πρόσκοπον.

—Ἀδέξιον ἢ ὄχι μοῦ εἶναι ἀδιάφορον, διότι ἔλα-
σοί Πρόσκοποι εἶναι τὸ ἴδιον δι' ἐμὲ, ἀντιπαθητικὰ
καὶ γελοῖα.

Ὁ Αἰμίλιος τὴν ἐκύτταξε μὲ βλέμμα κάπως αὐ-
στηρὸν.

—Ὅμιλεῖτε πολὺ ἐλαφρὰ, τῆς εἶπε, διὰ κατὶ παῖ-
διανὸν νὰ μὴ γνωρίζετε...

—Ἀπεναντίας γνωρίζω πολὺ καλά, ὅτι ἔλα τῶ
παιδιὰ ποῦ γίνονται Πρόσκοποι εἶναι ἀμελεῖς μαθη-
ταί καὶ χάνουν τὰς ὥρας των μὲ διαρκεῖς ἐκδρομὰς
καὶ ἀνοήτους συγκεντρώσεις χωρὶς κανένα λόγον.

Ὁ νεαρὸς Πρόσκοπος ἐκοκκίνησε διὰ μᾶς ἀπὸ
δικαίαν ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ ὡς Πρόσκοπος ποῦ ἦτα
ἐσέβετο τοὺς ἀδυνατωτέρους του καὶ ἠρκέσθη μόνον
νὰ ἀπαντήσῃ:

—Δὲν εἶναι κατάλληλος τώρα ἡ στιγμή νὰ σᾶς
ὀμιλήσω περὶ Προσκοπισμοῦ, ἀλλὰ ἔταν σᾶς ἀναπτύ-
ξω μερικὰς τῶν ἀρχῶν μας ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἀλλάξετε
γνώμην. Ἐχετε μεγάλην οἰκογένειαν ἐξαδέλφη μου.

—Ὅχι ἐγὼ καὶ ὁ Πατήρ μου! ἀλλὰ εἶσθε βέβαιος
ὅτι εἶμεθα συγγενεῖς;

—Ἀναμφισβητήτως! Ὁ Πατήρ μου καὶ ὁ Πατήρ
σας εἶναι ἐξάδελφοι, ὥστε κατὰ συνέπειαν καὶ σεῖς
εἶσθε ἐξαδέλφη μου... πόσων ἐτῶν εἶσθε;

—Δεκατεσσάρων, καὶ ἡ Αἰμιλία ἐστέναξεν, διότι
θὰ ἐπεθύμει νὰ ἦτο κατὰ τι μεγαλητέρα διὰ νὰ μὴ
ἀνέχεται τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀπροσδοκῆτου ἐξαδέλφου,
ὅστις ἀφαίνετο μεγαλύτερος.

—Ὅστε σᾶς περῶ, διότι εἶμαι δεκαῆξι ἐτῶν, ἀλ-
λά ὅπως δῆποτε ὀφείλω νὰ σᾶς σέβωμαι. Μοῦ ἐπι-
τρέπετε ἐν τούτοις νὰ σᾶς ὀμιλῶ εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν,
διότι μοῦ φαίνεται ἀστείος ὁ πληθυντικὸς.

—Τὸν ἐνικὸν δύνασθε νὰ τὸν μεταχειρίζεσθε, ὅχι
προτοῦ βεβαιωθῶ, ὅτι πράγματι εἶμεθα συγγενεῖς.

(Ἀκολουθεῖ)

• ΚΑΡΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ •

Ἐπιμήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 74 τῆς 8ης Ἰανου-
αρίου ἐ. ἔ. Η. Δ. τοῦ Η. Ε. Ἀττικοβοιωτίας κ. Ἀθ.
Λευκαδίτου, συνιστῶντος αὐτὴν θερμότατα εἰς τοὺς
ὑπ' αὐτὸν κ. κ. Ἀρχηγούς κτλ.

Πωλεῖται ὑπὸ τῆς Ἀποθήκης τοῦ Σώματος ἀντὶ
ΔΙΟ δραχμῶν.